

2015-03-02

Justitiedepartementet

EU-enheten

EU-nämnden
Riksdagen

Kopia: Justitieutskottet
Kopia: Socialförsäkringsutskottet
Kopia: Civilutskottet
Kopia: Konstitutionsutskottet

Kommenterad dagordning för rådets möte för rättsliga och inrikes frågor (RIF) den 12–13 mars 2015

INRIKES FRÅGOR

1. Godkännande av den preliminära dagordningen

Se bifogad preliminär dagordning.

Lagstiftningsöverläggningar

2. Godkännande av A-punktlistan

Det har ännu inte presenterats någon A-punktlista.

3. Övriga frågor

- Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag.

Bakgrund

Ordförandeskapet har ännu inte meddelat något om dagordningspunktens innehåll.

Svensk ståndpunkt

Informationspunkt. Medlemsstaterna förväntas inte avge någon ståndpunkt.

Icke lagstiftande verksamhet

4. Godkännande av A-punktlistan

Det har ännu inte presenterats någon A-punktslista.

5. Migrationstryck: trender och fortsatta insatser – Diskussion (Sr Johansson)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från kommissionen och relevanta EU-myndigheter samt diskussion.

Dokument: har ännu inte presenterats.

Tidigare dokument: 14141/14 JAI 765 ASIM 88 FRONT 215 RELEX 215 COMIX 544 och 14141/14 ADD 1 (Sveriges röstförklaring), Faktapromemoria 2013/2014: FPM 34 – Meddelande om Arbetsgruppen för Medelhavet.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: inför Europeiska rådet (ER) den 24–25 oktober 2013, inför RIF-rådet den 5–6 december 2013, inför ER den 19–20 december 2013, inför RIF-rådet den 3–4 mars 2014, den 5–6 juni 2014, den 9–10 oktober 2014 och den 4–5 december 2014.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: överläggning i SfU inför RIF-rådet den 5–6 december 2013, den 3–4 mars 2014 och den 4–5 december 2014; information till SfU inför RIF-rådet den 5–6 juni 2014 och den 9–10 oktober 2014.

Bakgrund

Efter de allvarliga olyckorna i Medelhavet i oktober 2013, då hundratals migranter omkom på resan till Europa, enades EU på RIF-rådet den 7–8 oktober 2013 om att sådana tragiska händelser var en EU-angelägenhet som krävde gemensamma ansträngningar. Efter RIF-rådet sammankallade kommissionen medlemsstaterna till en särskild arbetsgrupp för att diskutera möjliga åtgärder, *Task Force Mediterranean* (TFM). Arbetsgruppen sammanträdde vid två tillfällen under hösten 2013. Sverige deltog vid båda tillfällena. Kommissionen tog i december 2013, med utgångspunkt i diskussionen i arbetsgruppen, fram ett meddelande där 37 operationella åtgärder listades.

I de strategiska riktlinjerna på RIF-området som antogs vid ER den 26–27 juni 2014 konstateras att fokus även i fortsättningen borde vara att fullständigt genomföra de åtgärder som presenteras i kommissionens meddelande. I syfte att uppnå konkreta resultat på kort sikt tog det italienska ordförandeskapet fram ett icke-papper där ytterligare prioriteringar bland åtgärderna i kommissionens meddelande görs. Icke-pappret omvandlades på RIF-rådet den 9–10 oktober 2014 till rådsslutsatser. Vid beslutet om antagande framförde Sverige följande röstförklaring: ”Sverige stöder rådets slutsatser och betonar att det är viktigt att se till att personer i behov av internationellt skydd kan komma till EU på lagliga vägar.”

I rådsslutsatserna fastställs tre prioriterade områden för att förhindra att fler personer förolyckas på sin väg till Europa: samarbete med tredjeländer, förbättrad förvaltning av de yttre gränserna och Frontex samt åtgärder på medlemsstatsnivå – mottagande och upptagande av fingeravtryck. Vid RIF-rådet den 4–5 december 2014 diskuterades frågan återigen och samtliga medlemsstaterna var överens om vikten av att fortsätta att arbeta aktivt för att genomföra åtgärderna i slutsatserna.

Svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar det fortsatta arbetet med att genomföra de åtgärder som presenterades i rådsslutsatserna av den 9–10 oktober 2014. Regeringen anser att ett välfungerande europeiskt asylsystem där alla medlemsstater lever upp till den gemensamma lagstiftningen och där asylsökande tas emot och får sin ansökan prövad på ett likvärdigt sätt är den viktigaste garantin för solidaritet inom EU. Samtliga medlemsstater måste även, i samråd med UNHCR, ge skydd åt fler genom vidarebosättning. Vi ska vidare verka inom EU för att skapa fler lagliga vägar för att söka asyl inom unionen. Det är även viktigt att fokusera det långsiktiga och strategiska samarbetet med transit- och ursprungsländer i ett brett och heltäckande migrationsperspektiv och att arbeta med grundorsaker till att människor väljer eller tvingas välja att fly.

Regeringen anser vidare att det är viktigt att berörda aktörer, utifrån de budgetära ramar som finns, prioriterar bland de åtgärder som föreslås och strävar efter ett samordnat, resultatriktat och operativt resultat. Vi har generellt en restriktiv hållning gällande kostnadsökningar och anser att alla EU-resurser ska tas tillvara och användas på ett så effektivt sätt som möjligt. Regeringen anser att mer kan göras inom ramen för nuvarande regelverk, instrument och budgetramar. Behovsanalyser och resursfördelning ska samordnas av Frontex inom ordinarie mekanismer och budgetramar – även efter större katastrofer. Frontex och dess insatser som räddar liv bör utvecklas och förstärkas inom sitt nuvarande mandat. Asylrätten ska värnas vid Frontexsamordnade operationer.

6. Terrorismbekämpning: uppföljning av uttalandet av den 12 februari från Europeiska rådets medlemmar och det gemensamma Rigauttalandet av den 29 januari från EU:s justitieministrar och inrikesministrar

- **Genomförande av åtgärderna (Sr Ygeman)**

Avsikten med behandlingen i rådet

Ordförandeskapet önskar följa upp de båda uttalandena om kampen och arbetet mot terrorism och diskutera hur de åtgärder som ryms i de båda uttalandena ska genomföras.

Bakgrund

I samband med det informella ministermötet för rättsliga och inrikes frågor i Riga den 29 januari utfärdades ett gemensamt uttalande om kampen mot terrorism. Uttalandet från

Riga var ett bidrag till diskussionerna vid det informella Europeiska rådet den 12 februari där det sedermera antogs ett uttalande om arbetet mot terrorism. Uttalandet från Europeiska rådet har tre huvuddelar: 1) säkerställa allmänhetens säkerhet, 2) förebygga radikaliserings och värna om värden samt 3) samarbeta med internationella partner. Uttalandet ska följas upp vid Europeiska rådet i juni.

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

7. (ev.) Schengenutvidgningen

Utkast till rådets beslut om ramen för den fullständiga tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket i Republiken Bulgarien och Rumänien

– **Antagande (Sr Ygeman)**

Ävsikten med behandlingen i rådet

(ev.) Antagande av rådets beslut om Bulgariens och Rumäniens Schengenanslutning

Bakgrund

Processen för utvärdering av Bulgariens och Rumäniens förmåga att tillämpa Schengenregelverket inleddes 2007–2008. Rådet antog under 2011 slutsatser som konstaterade att Bulgarien och Rumänien formellt avslutat utvärderingsprocessen och visat sig redo att tillämpa Schengenregelverket på ett korrekt sätt. Därmed fanns förutsättningar att genom ett enhälligt *rådsbeslut* formellt ange från vilket datum Schengenregelverket ska tillämpas i sin helhet i förhållande till staterna, vilket huvudsakligen innebär att personkontrollerna vid de inre gränserna tas bort. Ett motstånd mot anslutning från vissa länder har emellertid stoppat upp anslutningsprocessen. Motståndet motiveras av de brister Bulgarien och Rumänien uppvisat inom kampen mot korruption och organiserad brottslighet. Dessa brister ligger formellt utanför det område som utvärderas igenom Schengens utvärderingsmekanism men har synliggjorts genom den *särskilda samarbets- och kontrollmekanism* (cooperation and verification mechanism – CVM) som Bulgarien och Rumänien är föremål för sedan sitt inträde i EU. Mekanismen inrättades då de två anslutande medlemsstaterna inte fullt ut ansågs kunna uppfylla kraven som ställs för ett fördjupat samarbete inom rättsliga och inrikesfrågor. Mekanismen syftar till att stödja de två medlemsstaternas fortsatta åtgärder för att uppnå hållbara och irreversibla reformer och därigenom tillgodogöra sig det ömsesidiga förtroende inom medlemskapskretsen som det fördjupade samarbetet fordrar.

Vid RIF-rådet och Europeiska rådet i december 2013 togs frågan om anslutning upp och ett antal medlemsstater deklarerade då att de fortfarande inte ansåg att Bulgarien och Rumänien var redo att anslutas till Schengenområdet. Det fanns därmed inte förutsättningar för något enhälligt rådsbeslut. I stället beslutades att man ska ta fram förslag till beslut som innebär att den vid tidigare tillfällen föreslagna tvåstegsanslutningen används. Tvåstegsanslutningen innebär att man först lyfter gränskontrollen vid staternas luft- och sjögränser och låter rådet vid ett senare tillfälle återkomma med beslut om när landgränserna ska lyftas.

Svensk ståndpunkt

Bulgarien och Rumänien har berättigade förväntningar på att kunna anslutas fullt ut till Schengensamarbetet. Samtidigt kräver en gemensam yttre gränskontroll fullt förtroende för att regeltillämpningen ska fungera bra i alla delar.

Det finns inför kommande rådsmöte inget förslag till beslut. Det saknas därför förutsättningar för regeringen att formulera en ståndpunkt.

8. Den grekiska regeringens färdplan på asylområdet för 2015 (uppföljning av Greklands reviderade handlingsplan för asyl- och migrationshantering)
 – Information från den grekiska delegationen (Sr Johansson)

Avsikten med behandlingen i rådet
 Informationspunkt.

Dokument

Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Inför RIF-råden den 27 oktober 2011, den 8 mars 2012, den 7–8 juni 2012, den 25–26 oktober 2012, den 6–7 juni 2013, den 7–8 oktober 2013 och den 9–10 oktober 2014.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: Inför RIF-råden den 27 oktober 2011, den 8 mars 2012, den 7–8 juni 2012, den 25–26 oktober 2012, den 6–7 juni 2013, den 7–8 oktober 2013 och den 9–10 oktober 2014.

Bakgrund

Grekland presenterade hösten 2010 en nationell handlingsplan för asylreform och nationell migrationshantering vars syfte var att bygga upp en fungerande asylmyndighet, förbättra mottagningsvillkoren för asylsökande samt genomföra EU:s gemensamma regelverk på asylområdet. I oktober 2012 kom kommissionen och Grekland överens om att den grekiska handlingsplanen från 2010 skulle revideras. Den reviderade handlingsplanen prioriterade åtgärder för att skapa en fungerande gränskontroll som lever upp till Schengenregelverket, ett effektivt mottagandesystem, en reformering av asylprocessen i linje med EU:s gemensamma regelverk på asylområdet och en plan för hantering av balansen av asylärenden. Den reviderade planen sträckte sig från och med maj 2013 till den 31 december 2014. Det europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO) samordnade det praktiska stödet och många medlemsstater har bistått med personal till stödkontorets olika expertpooler/stödteam. De första asylstödteamen placerades ut i Grekland i slutet av maj 2011. Sverige bidrog via Migrationsverket med flera experter framför allt inom områden som rör ärendehantering och ärendebalans, mottagnings- och förvarsverksamheten samt fondförvaltning.

Vissa framsteg har gjorts under åren och Grekland har tagit konkreta steg mot upprättandet av ett fungerande asyl- och mottagningssystem. Ytterligare framsteg måste dock göras inom alla de områden som den tidigare handlingsplanen täckte, framförallt inom mottagningssystemet. UNHCR rapporterade i december 2014 om att mottagningsförhållandena i allmänhet var otillfredsställande och särskilt för personer med särskilda behov (ex. ensamma kvinnor och barn utan vårdnadshavare). Grekland har dessutom fortfarande en omfattande ärendebalans som behöver tas omhand. Det finns även oklarheter kring hur Grekland förmår absorbera pengar från EU samt hur finansiering nu ska ske när den reviderade handlingsplanen löpt ut.

Svensk ståndpunkt

Regeringen anser att det är viktigt att Grekland fortsätter arbetet med att leva upp till det gemensamma regelverket på asylområdet. Det är av central betydelse att eventuella fortsatta stödinsatser från kommissionen och EASO till Grekland finansieras inom befintliga budgetramar, koordineras väl och att det sker en kontinuerlig uppföljning och utvärdering av de utförda insatserna. Det är viktigt att alla tillgängliga EU-resurser tas tillvara och används på ett effektivt sätt. Samtidigt som det är angeläget att EU gemensamt bidrar till att bygga upp kapaciteten i Grekland, är det viktigt att understryka att varje enskild medlemsstat har en skyldighet att leva upp till det gemensamma regelverket på asylområdet.

9. Övriga frågor

Det har ännu inte presenterats några övriga frågor.

RÄTTSLIGA FRÅGOR

Lagstiftningsöverläggningar

- 10. Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning) (första behandlingen)**
- **Partiell allmän riktlinje¹ (Sr Johansson)**

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet ska nå en överenskommelse om partiell allmän inriktning rörande kapitel II, VI och VII.

Bakgrund

¹ När rådet antar en allmän riktlinje efter det att Europaparlamentet har antagit sin ståndpunkt vid första behandlingen agerar rådet inte i enlighet med artikel 294.4 och 294.5 i EUF-fördraget

Den viktigaste EU-rättsakten på dataskyddsområdet är det s.k. dataskyddsdirektivet som antogs 1995. Direktivets syfte är dels att skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter i samband med behandling av personuppgifter, dels att underlätta ett fritt flöde av personuppgifter mellan medlemsstaterna. Dataskyddsdirektivet har i svensk rätt genomförts genom personuppgiftslagen och ett antal särregleringar i förhållande till denna lag, t.ex. patientdatalagen och kustbevakningsdatalagen.

Den 25 januari 2012 presenterade kommissionen ett förslag till en genomgripande reform av EU:s regler om skydd för personuppgifter. Förslaget innebär bl.a. att dataskyddsdirektivet ska ersättas av en allmän dataskyddsförordning. Förslaget till förordning har därefter förhandlats i behörig rådsarbetsgrupp.

Förslaget har behandlats vid RIF-rådets samtliga möten sedan december 2012. Därvid har riktlinjedebatter hållits bl.a. i fråga om att införa en riskbaserad ansats i regleringen, att skapa ökad flexibilitet för den offentliga sektorn, att utvidga det s.k. hushållsundantaget i regleringen och att utvidga regleringens territoriella tillämpningsområde. Frågan om att skapa en mekanism för enhetlighet vid behandling av personuppgifter med gränsöverskridande inslag har diskuterats vid flera av rådets möten.

Vid RIF-rådet i juni 2014 träffades en överenskommelse om partiell allmän inriktning när det gäller förordningens kapitel V, som innehåller bestämmelser om överföring av personuppgifter till stater och internationella organisationer utanför EU och EES.

Vid RIF-rådet i oktober 2014 träffades en överenskommelse om partiell allmän inriktning när det gäller kapitel IV, som främst innehåller bestämmelser om de personuppgiftsansvarigas skyldigheter.

Vid RIF-rådet i december 2014 träffades en överenskommelse om partiell allmän inriktning när det gäller kapitel IX, som främst innehåller bestämmelser som definierar utrymmet för medlemsstaterna att anta nationella bestämmelser om undantag från förordningen i vissa avseenden (bl.a. när det gäller yttrandefriheten och allmänhetens tillgång till allmänna handlingar), och när det gäller artiklarna 1(2)a, 6(3) och 21, som innehåller bestämmelser som klargör utrymmet för nationella kompletterande föreskrifter rörande offentlig sektor.

Som förbehåll för dessa överenskommelser har gällt att inget är överenskommet förrän allt är överenskommet, att överenskommelsen inte binder förhandlingarna till några horisontella frågor och att beslutet inte ger ordförandeskapet mandat att inleda triologer med Europaparlamentet.

Vid nu aktuellt rådsmöte är avsikten att nå en överenskommelse om partiell allmän inriktning rörande kapitel II, VI och VII. Kapitel II innehåller grundläggande bestämmelser om principerna för behandling av personuppgifter. I kapitel VI och VII finns bestämmelser om tillsynsmyndigheternas självständighet, uppgifter och befogenheter samt om inrättandet av en ny EU-myndighet, Europeiska dataskyddsstyrelsen (EDPB), som bl.a. ska ha som uppgift att fatta vissa beslut i ärenden

med gränsöverskridande inslag. I kapitel VII regleras också den nya mekanismen för enhetlig tillämpning av förordningen (one-stop-shop).

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

11. Förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten

- Riktlinjedebatt
- Lägesrapport (Sr Ygeman)

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet ska få information om läget i förhandlingarna och hålla en riktlinjedebatt om artikel 29 rörande förslaget att kunna ingå en så kallad förlikning med den misstänkte, i stället för att väcka åtal.

Bakgrund

Kommissionens förslag till förordning om inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten (European Public Prosecutor's Office, Eppo) presenterades den 17 juli 2013. Det stod tidigt klart att en majoritet av medlemsstaterna var positiva till inrättandet av Eppo men det var samtidigt uppenbart att det förelåg stora meningsskiljaktigheter om hur Eppo:s ledningsstruktur och behörighet skulle se ut.

I slutet av oktober 2013 fick kommissionens förslag s.k. gult kort. Tillräckligt många nationella parlament, bland annat Sverige, hade då lämnat in motiverade yttranden med innebörden att de ansåg att kommissionens förslag stred mot subsidiaritetsprincipen. Kommissionen stod emellertid fast vid förslaget men förklarade samtidigt att man skulle beakta subsidiaritetsinvändningen i de fortsatta förhandlingarna i rådet.

Vid RIF-rådet den 4 – 5 december 2014 bekräftades att Eppo:s högsta beslutande organ bör vara ett kollegium bestående av en europeisk åklagare från respektive medlemsstat och att Eppo:s behörighet att handlägga brott mot EU:s finansiella intressen bör vara primär och inte exklusiv som först föreslogs. Förhandlingstempot har varit fortsatt högt och det nuvarande ordförandeskapet har som ambition att nå en överenskommelse avseende betydande delar av förslaget, artikel 1–33, vid rådets möte i juni 2015.

Vid det kommande rådsmötet avser ordförandeskapet att ge information om förhandlingarna och hålla en riktlinjedebatt endast om artikel 29 rörande förslaget att kunna ingå en så kallad förlikning med den misstänkte, i stället för att väcka åtal.

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

12. Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om provisorisk rättshjälp för frihetsberövade misstänkta eller tilltalade och om rättshjälp inom ramen för förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder (första behandlingen)
 – Allmän riktlinje (Sr Johansson)

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet ska uppnå en överenskommelse om allmän inriktning.

Bakgrund

Kommissionen presenterade den 27 november 2013 ett paket med processuella rättigheter. I paketet ingår förslaget till direktiv om provisorisk rättshjälp för frihetsberövade misstänkta eller tilltalade personer i straffrättsliga förfaranden och om rättshjälp i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder. Förslaget kompletteras av en rekommendation om rättshjälp för misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden. Tillsammans med övriga förslag i paketet innebär direktivförslaget att samtliga steg tagits enligt den färdplan för processuella rättigheter som antogs under Sveriges ordförandeskap 2009.

Direktivförslaget kompletterar det redan antagna direktivet (2013/48/EU) om rätt till tillgång till försvarare. Med rättshjälp avses i förslaget finansiering och stöd från staten för att misstänkta och tilltalade ska kunna utöva sin rätt till tillgång till försvarare.

Kommissionen föreslår minimiregler som ger frihetsberövade misstänkta och tilltalade en ovillkorlig rätt till provisorisk rättshjälp från det att de frihetsberövats, och under alla omständigheter innan de förhöras. Den provisoriska rättshjälpen ska gälla till dess ett slutligt beslut fattats i frågan om den misstänkte eller tilltalade är berättigad till rättshjälp enligt medlemsstatens egna kriterier. För det fall den enskilde inte är berättigad till rättshjälp ska medlemsstaten ha rätt att från den enskilde återkräva kostnaderna för den provisoriska rättshjälpen. I kommissionens förslag ges också rätt till rättshjälp för eftersökta personer i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder från det att personen grips i den verkställande medlemsstaten. Rättshjälpen ska i sådana fall täcka kostnaden för en försvarare i den verkställande medlemsstaten, och vid behov, även en assisterande försvarare i den utfärdande medlemsstaten (s.k. dual defence).

Syftet är att RIF-rådet ska uppnå en överenskommelse om en allmän inriktning i enlighet med ordförandeskapets kompromissförslag.

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

13. Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) (första behandlingen)
 – Allmän riktlinje (Sr Ygeman)

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet ska uppnå en överenskommelse om allmän inriktning för hela förslaget.

Bakgrund

Eurojust, med säte i Haag, Nederländerna, inrättades genom ett rådsbeslut från 2002. Sverige var en av initiativtagarna till beslutet. Mot bakgrund av Lissabonfördraget, Stockholmsprogrammet och den gemensamma överenskommelsen om EU:s decentraliserade organ (se nedan), presenterade kommissionen den 17 juli 2013 förslaget till förordning om Eurojust. Förordningen, som kommer att ersätta samtliga tre nu gällande rådsbeslut, inrättar Eurojust som ett EU-organ och ska reglera organets verksamhet vid Eurojust. Förslaget om Eurojust presenterades som ett lagstiftningspaket tillsammans med förslaget till förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.

Nedan följer en kortfattad beskrivning av den verksamhet som i dag bedrivs vid Eurojust.

Eurojust har till uppgift att främja och förbättra samordning och samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter i deras utredningar och åtal rörande grov gränsöverskridande brottslighet, särskilt när den är organiserad. Eurojust bedriver ingen egen brottsutredande verksamhet. Eurojusts styrelse – kollegiet – består av en nationell medlem från varje medlemsstat. Den nationella medlemmen ska vara åklagare, domare eller polisanställd med motsvarande behörighet. Till stöd för kollegiet finns en administration som leds av den administrativa direktören.

Eurojust lämnar biträde när en åklagare behöver påskynda en framställning om rättsligt samarbete (t.ex. rättslig hjälp eller europeisk arresteringsorder) som sänts till en annan medlemsstat. Eurojust kan även bistå med samordning av utredningar och åtal som pågår i flera medlemsstater samtidigt och som har samband med varandra. Vid sidan av den nu beskrivna operativa verksamheten ansvarar kollegiet även för en stor del av den administrativa ledningen av Eurojust, bland annat när det gäller verksamhetsplanering och budgetarbete, rekrytering, lokalfrågor och upphandlingar.

I juni 2012 träffade kommissionen, rådet och Europaparlamentet en överenskommelse om hur EU:s decentraliserade organ ska organiseras i framtiden. Detta gjordes mot bakgrund av att EU:s drygt trettio decentraliserade organ vuxit fram under en lång tidsperiod och under olika politiska förutsättningar, vilket inneburit att de fått en tämligen varierande organisation och struktur. Genom överenskommelsen skapades förutsättningar för en harmonisering av myndigheternas organisation.

I december 2014 antog rådet en partiell allmän inriktning som avsåg samtliga artiklar i förordningen utom de som tar sikte på förbindelserna med den europeiska åklagarmyndigheten, personuppgiftsfrågor och tystnadsplikt och sekretess. Vid det tillfället lämnade Sverige en skriftlig deklaration med innebörden att vi föreslår att öppenhetsförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning [EG] nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar) ska tillämpas på all verksamhet inom Eurojust.

Rådet har nu att ta ställning till en allmän inriktning för hela förslaget. Några detaljer förhandlas dock fortfarande men förväntas vara klara till rådets möte.

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

14. Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om främjande av medborgares och företags fria rörlighet genom förenkling av godtagandet av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (första behandlingen)
 – **Partiell allmän riktlinje¹ (Sr Johansson)**

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet ska uppnå en partiell allmän inriktning om de artiklar som omfattas av kompromissförslaget.

Bakgrund

I april 2013 presenterade kommissionen ett förslag till en förordning om främjande av medborgares och företags fria rörlighet genom förenkling av godtagandet av vissa officiella handlingar. Förslaget omfattar bl.a. handlingar som gäller födsel, äktenskap och namn. För att en officiell handling ska kunna åberopas inför en myndighet utanför den medlems-stat där den har utfärdats krävs det i många länder administrativa formaliteter som syftar till att styrka en handlingens äkthet (autentisering). Det rör sig bl.a. om krav på legalisering (t.ex. ett intyg om att en namnteckning eller en stämpel är äkta), en apostille eller bestyrkta kopior. Förslaget innebär att alla sådana krav på administrativa formaliteter ska tas bort. I anslutning till detta föreslås att ett administrativt samarbete ska inledas mellan medlemsstaternas myndigheter. Myndigheterna ska inom ramen för samarbetet kunna kontrollera om en utländsk officiell handling eller bestyrkt kopia är äkta.

Det föreslås också att s.k. flerspråkiga standardformulär ska kunna användas inom unionen för vissa kategorier av officiella handlingar. Detta innebär att behovet av översättningar av officiella handlingar begränsas. Förslaget innehåller också vissa regler om översättning av officiella handlingar.

Förhandlingarna om förslaget inleddes i juni 2013. Förslaget har varit högt prioriterat under det lettiska ordförandeskapet. Ordförandeskapet har nu presenterat ett kompromissförslag som omfattar den större delen av förordningens artiklar. Vid rådsmötet i mars vill ordförandeskapet att en överenskommelse om partiell allmän inriktning ska ingås i fråga om de artiklar som omfattas av kompromissförslaget. Den partiella allmänna inriktningen ska inte omfatta de delar av förordningen som gäller artiklar om bl.a. översättning av officiella handlingar och de flerspråkiga standardformulären. Den partiella allmänna inriktningen ska inte heller omfatta skälen eller bilagorna till förordningen.

Under förhandlingarna har det förts diskussioner om de eventuella konsekvenser som förordningen kan få för medlemsstaternas behörighet att ingå överenskommelser med tredje länder på området för förordningen. Utöver den partiella allmänna inriktningen

föreslår ordförandeskapet att man i samband med antagandet av förordningen ska göra en gemensam politisk deklARATION om medlemsstaternas uppfattning i behörighetsfrågan. Avsikten är att klargöra att medlemsstaterna anser att förordningen inte påverkar deras behörighet att ingå överenskommelser med tredje länder.

Svensk ståndpunkt

Se vidare i bifogad promemoria.

–

15. Övriga frågor

– Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag.

Bakgrund

Ordförandeskapet har ännu inte meddelat något om dagordningspunktens innehåll.

Svensk ståndpunkt

Informationspunkt. Medlemsstaterna förväntas inte avge någon ståndpunkt.

Icke lagstiftande verksamhet

16. Övriga frågor

Det har ännu inte presenterats några övriga frågor.

MÖTET I GEMENSAMMA KOMMITTÉN

1. Migrationstryck: trender och fortsatta insatser

– Diskussion (Sr Johansson)

Se rådets dagordning, punkten 5.

2. (ev.) Schengenutvidgningen

Utkast till rådets beslut om ramen för den fullständiga tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket i Republiken Bulgarien och Rumänien

– Riktlinjedebatt (Sr Ygeman)

Se rådets dagordning, punkten 7.

3. Den grekiska regeringens färdplan på asylområdet för 2015 (uppföljning av Greklands reviderade handlingsplan för asyl- och migrationshantering)

- **Information från den grekiska delegationen (Sr Johansson)**

Se rådets dagordning, punkten 8.

4. Övriga frågor

- **Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag**

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag.

Bakgrund

Ordförandeskapet har ännu inte meddelat något om dagordningspunktens innehåll.

Svensk ståndpunkt

Informationspunkt. Medlemsstaterna förväntas inte avge någon ståndpunkt.
